

ΙΑΠΩΝΙΑ : ΤΟΤΕ & ΤΩΡΑ

(σε ασύνδετο σχήμα)

Όπως είχα αναφέρει σε προηγούμενα άρθρα μου, ο κόσμος είναι άρρηκτα συνδεδεμένος σε ένα δίκτυο, υπάρχει μεγάλη αλληλεξάρτηση. Όσα περισσότερα γνωρίζουμε για τους λαούς, που είμαστε υποχρεωμένοι πλέον να συνεργαζόμαστε, τόσο καλύτερα αποτελέσματα θα έχουμε στην Συνεργασία μας.

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: byron.tomazos@
wartsila.com

Όπως είχα αναφέρθω πάλι σε ορισμένα κομμάτια από τα ταξιδιωτικά του Καζαντζάκη, τα οποία θεωρώ ότι όλα τα «Καζαντζίστικα» είναι άφθαστα. Δεν νομίζω να έχουν γραφτεί καλύτερα ταξιδιωτικά/οδοιπορικά για την Μοντέρνα Ιαπωνία, θα αναφερθώ κυρίως στις εμπειρίες μου, και ότι έχω διάβασει από το Ελληνικό και διεθνή τύπο.

Για την παλιά Ιαπωνία θα αναφερθώ πάλι σε ορισμένα κομμάτια από τα ταξιδιωτικά του Καζαντζάκη, τα οποία θεωρώ ότι όλα τα «Καζαντζίστικα» είναι άφθαστα.

Δεν νομίζω να έχουν γραφτεί καλύτερα ταξιδιωτικά/οδοιπορικά για την Μοντέρνα Ιαπωνία, θα αναφερθώ κυρίως στις εμπειρίες μου, και ότι έχω διάβασει από το Ελληνικό και διεθνή τύπο.

Η Ιαπωνία ήταν «η Γκέισα των εθνών».

Όπως αναφέρει ο Καζαντζάκης «χαμογε-

λούσε πάνω στα μακρινά νερά όλο ηδονή και μυστήριο! Θιμάγκο την είχε ονομάσει ο Μάρκο Πόλο κι όπως την στόρισε όμορφη, φιλήδονη, φορτωμένη χρυσάφι άναψε όλες τις φαντασίες του Κολόμβου και για χάρη της πήρε τη ναυαρχίδα «Santa Maria» και τις δύο καραβέλες «Pinta» (Πίντα) και «Nina» (Νίνια) που πήρε τον ονομαστικό της πόλη την Βρέτο.

Μήπως, δεν του έγραφε ο γέρο δάσκαλός του, ο μεγάλος ζωγράφος Τοσκανέλι, πως το νησί αυτό είναι καμιαμένο από χρυσάφι; Μαργαριτάρια και πολύτιμα πετράδια, οι ταράτσες των σπιτιών και τα κατώφλια ήταν λέει μαλαματένια και έτσι δεν μπόρεσε να κλείσει μάτι ο Γενοβέζος. Κίνηση για να την γδύσει, μα δεν την βρήκε, υψώθηκε ανάμεσά της Η Αμερική.

Την βρήκε έπειτα από πενήντα χρόνια ένας άλλος τυχοδιώκτης, ο Πορτογάλος τυχοδιώκτης και συγγραφέας Μεντές Πίντο. Πήρε αρκετό χρυσάφι και διηγίστην, με θαυμασμό, για τον γιαπωνέζικο λαό: «κανένας δεν τρώει εκεί με τα χέρια του (όπως έτρωγαν τότε στην Ευρώπη) παρά με δυο λιγνές μπαγκέτες από ξύλο ή φίλντισι».

Έτρεχαν, αχόρταγοι ολούθε οι τυχοδιώκτες, έτρεξαν οι μισιονάριοι με τις θρησκευτικές πραμάτεις τους. Πρώτος έφτασε ο Άγιος Φραγκίσκος Ζαΐβιε, οι γιαπωνέζοι, έλεγε, είναι ο πιο ενέργετος και τίμιος λαός του κόσμου. Είναι αγαθοί και απονήρευτοι και θέτουν την τιμή πάνω από όλα τα αγαθά του ανθρώπου.

Μετά από λίγα χρόνια εκκλησίες χτίστηκαν, χιλιάδες γιαπωνέζοι βαπτίστηκαν και απλός λαός και αριστοκράτες προσκύνησαν το Νέο Βούδα, τον Ιησού.

Όμως μαζί με τον χριστιανισμό οι Ευρωπαίοι έφεραν στην Παρθένα εκείνη χώρα και τα όπλα, τη σύφιλη, τον καπνό και το εμπόριο των σκλάβων.

Οι γιαπωνέζοι έμαθαν το δουλεμπόριο, οι γιαπωνέζοι χριστιανοί έκαιγαν τα Βουδιστικά Μοναστήρια, και μια μέρα, το 1863, ξεσηκώθηκαν και έσφαξαν τους γιαπωνέζους χριστιανούς και τους ευρωπαίους. Για δύο αιώνες έμειναν κλειστά τα λιμάνια της Ιαπωνίας για τους λευκούς βάρβαρους...

Ο αμερικανός Ναύαρχος Matthew Perry (Πέρρυ, 1794-1858) πήγε μια χρο-

νιά στην Ιαπωνία και τους προειδοποίησε ότι την επόμενη χρονιά θα επιστρέψει με στρατό αν δεν ανοίξουν τα λιμάνια και έτσι ξανάρχισε η επικοινωνία με τους άλλους λαούς, και το οδοιπορικό.

Τεράστια δάση από ανθισμένες κερασιές την άνοιξη, χιλιόχρωμα χρυσάνθεμα το χινόπωρο, γλυκές μικρόσωμες γυναίκες, μεταξώτα υφάσματα, βεντάλιες, αλλόκοτοι ναοί, αγάλματα και ζωγραφίες, ένας απροσδόκητος κόσμος όλο χαρά και χάρη. Οι γυναίκες είναι πορεσλάνινες κούκλες και οι άντρες μικροκαμώμενοι σαν νάνοι. Αν τους βγάλεις το κιμόνο δεν μένει τίποτα...

Η καρδιά της Ιαπωνίας είναι το άνθος της Βουνίσιας κερασιάς, γλύκα, φινέτσα, σιγή, άντρες που πεθαίνουν χαμογελαστοί γυναίκες όλο υποταγή κι αμύλητο βάθος.

Συνομιλία Νίκου Καζαντζάκη με Γιαπωνέζο χριστιανό:

Νόμιζα, ότι η φυσική λατρεία των Γιαπωνέζων είναι ο Σιντοϊσμός, η ιησουϊκή λατρεία των προγονών. Πως μπορεί λοιπόν να πάσει την ψυχή μια θρησκεία (εννοούσε τον Χριστιανισμό) που ρίχνει τα σύνορα της πατρίδας και της ράτσας, που μετατοπίζει όλες τις ελπίδες του ανθρώπου πέρα από τη γη τουτή;

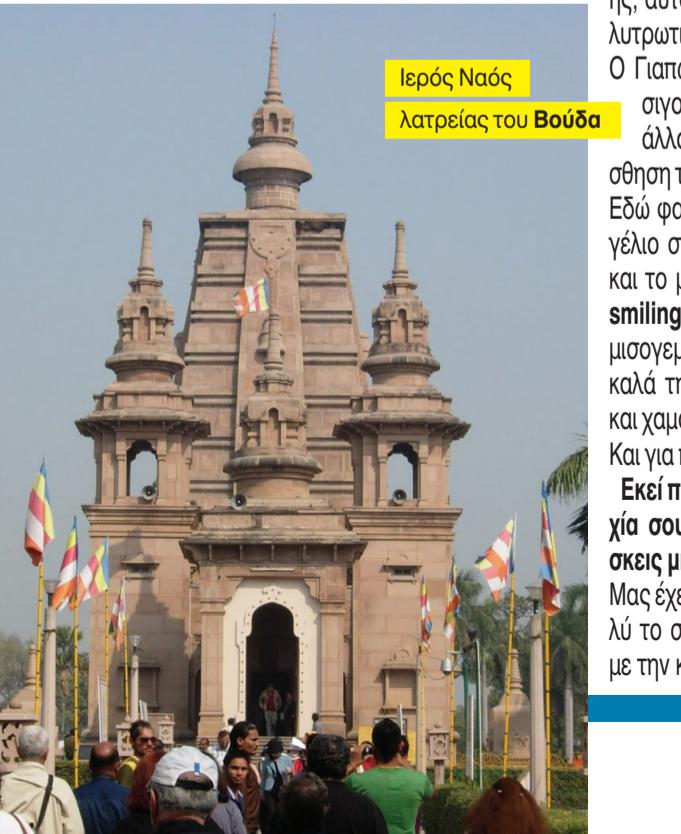
Η Γιαπωνέζικη ψυχή είναι απλή και ταυτόχρονα πολύπλοκη, έχει δικά της μονοπάτια που αν δεν τα γνωρίζει ένας Ευρωπαίος απλά χάνεται.

Δεν είμαι Ευρωπαίος (Καζαντζάκης). Γεννήθηκα ανάφεσα στην Ευρώπη και την Ασία και καταλαβαίνω. Σωστή παραπήρηση του Καζαντζάκη, σίγουρα διαφέρουμε πολύ από τους Βόρειους Ευρωπαίους, και όπως όλοι οι λαοί έχουμε πολλά καλά αλλά και πολλά κακά, αυτοί είμαστε, ευελπιστούμε να το καταλάβουν και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας διαβαίνοντες μας.

Η Γιαπωνέζικη ψυχή δέχεται πολύ εύκολα τις ξένες ιδέες. Δεν τις δέχεται δουλικά παρά τις αφομοιώνει, θα έλεγα η αντιγραφική / αφομοιωτική δύναμη αυτού του λαού είναι τεράστια.

Αφομοιώνοντας τις ξένες ιδέες τις εναρμονίζει σε όλες τις προηγούμενες ιδέες της και έτσι αποτελούν πια με τις παλιές ένα αρμονικό αναπόσπαστο σύνολο. Η πρώτη αληθινή ντόπια θρησκεία είναι ο Σιντοϊσμός η λατρεία των προγονών. Άξαφνα το 352 μ.Χ. έφτασε στην πατρίδα μας από την Κορέα μία νέα θρησκεία ο Βουδισμός. Την δεχτήκαμε μετά από τρεις αιώνες που βρήκε ο ερέας Γκνόκι τη λύση.

Εμείς είχαμε από αιώνες τη μεγάλη θεά του ήλιου Αματερασού, ο Γκνόκι είπε ο Βούδας και ο Ήλιος είναι ο ίδιος απαράλλαχτος Θεός, στην Ινδία πήρε το πρόσωπο του Βούδα και στην Ιαπωνία το πρόσωπο της Αματερασού και έτσι δεκτήκαμε χωρίς αντίσταση πια την Νέα Θρησκεία.

Ο Χριστιανισμός μας τραβάει γιατί έχει το νόμα της θυσίας. Γιατί η θυσία είναι η ανώτερη λαχτάρα της ράτσας μας.

- Να θυσιαστείς για το χώμα των προγόνων σου.
- Να θυσιαστείς για το Μικάδο, τον απόγονο της μεγάλης θεότητας του Ήλιου.
- Να θυσιαστείς για την τιμή σου με χαρακίρι.
- **Να θυσιαστείς για κάτι ακόμη μεγαλύτερο από την ατομικότητα**

σου, από τους Βασιλιάδες σου, από την ράτσα σου.

- Να θυσιάζεσαι για την ανθρωπότητα, αυτή είναι η κορυφή της θυσίας.

Έχουμε 1.708 εκκλησίες σε όλη την Ιαπωνία και είμαστε 250.000 Χριστιανοί.

Λοιπόν όταν γράφεις πολλά πρέπει να ρίξεις και λίγο χιούμορ... για εκτόνωση / εξοκύραση...

Μια γυναίκα που έβγαζε τα προς το ζην πουλώντας το σώμα της στο Αμβούργο, ρωτήθηκε ποιοι είναι οι καλύτεροι πελάτες της, σκέφτηκε λίγο και είπε: οι χειρότεροι είναι οι Γερμανοί, πέφτουν επάνω σου βάναυσα και θέλουν να σου πάρουν ότι δύναμη σου έχει απομείνει. Οι Γιαπωνέζοι είναι οι καλύτεροι, ευγενικοί σιωπηλοί, έχουν μικρό και ανώδυνο εργαλείο και με δύο - τρία τσικ - τσίκια τελειώνουν...

Να δώσεις χαρά στη γυναίκα, να πάρεις χαρά από την γυναίκα δεν είναι θανάσιμη αμαρτία, ο Καζαντζάκης ήταν ενάντια στην δαιμονοποίηση του έρωτα από την χριστιανική θρησκεία.

Ο Καζαντζάκης μελετούσε πολύ τις γυναίκες και ειδικά στην Ασία που είχε πολλές εμπειρίες, μιας και ήταν ολοκληρωμένος άνθρωπος πίστευε και στο χιούμορ και στο γέλιο. Για μένα, λέσει, στάθηκε πάντα ένας από τους αποκαλυπτικότερους θεούς (το χιούμορ).

Ξέρω καλά γιατί οι τραχείς λιγούμητοι Σπαρτιάτες, που από όλους τους Έλληνες, έπαιρναν πιο σοβαρά και τραγικά τη ζωή είχαν υψώσει βωμό στο Θεό του Γέλωτα.

Μονάχα το πηγαίο, καθαρότατο γέλιο μπορεί, όχι βέβαια να νικήσει (αυτή δεν νικέται ποτέ) μα να εξουδετερώσει όσο ζούμε τη φρίκη της ζωής.

Η τραγωδία δεν μπορούσε να γεννηθεί (θα ήταν αβάστακτη για τον άνθρωπο) χωρίς να γεννηθεί την ίδια στιγμή η κωμωδία.

Είναι διδύμες αδερφές...

Μονάχα όποιος ένιωσε την τραγικότητα της ζωής, αυτός μ

πρέπει να μείνουν στο ξενοδοχείο. Του λέμε λοιπόν ότι δεν μπορούμε να πάμε μαζί του, και εκείνος μας λέει ότι έχει πληρώσει του κόσμου τα λεφτά και ότι δεν καταλαβαίνει τους Ευρωπαίους που λένε πολλά και δεν κάνουμε τίποτα. Τελικά βρήκαμε λύση να έρθουμε και οι γυναίκες μας μαζί και τότε είπε ο Γιαπωνέζος το περίφημο ασιατικό «Δεν σας καταλαβαίνω, η γυναίκα μου με αγαπάει και όταν εγώ ευχαριστιέμαι ευχαριστιέται και αυτή, γιατί δεν αφήσατε τους άνδρες σας να έλθουν μόνοι, αφού τους αγαπάτε ή δική τους ευχαρίστηση είναι και δική σας...»

Όταν φτάσαμε στις γκέισες συναντήσαμε μία ηλικιωμένη γκέισα μαζί με δύο νεότερες. Για να γίνουν γκέισες ξεκινούν από μικρά κορίτσια, μάλλον τις πουλούσαν οι γονείς τους, και έως 15 χρονών είναι μαθητευόμενες. Μια Γκέισα στα 16 της χρόνια είναι τέλεια και εκτελεί το χρέος της, χορεύει, παίζει Σαμισέν (είδος λύρας), διασκεδάζει τους άντρες και πληρώνεται για αυτό, είναι περίπου σαν τα δυτικά πρότυπα των Escort Services. Στη δική μας περίπτωση ήταν σαν μία ιεροτελεστία, όλες βαμμένες ασυνήθιστα έπαιζαν όργανο, χόρευαν, τραγούδησαν, μας πρόσφεραν σάκε. Κάθε φορά που τελείωνε ο χορός έκαναν υπόκλιση.

Οι Γιαπωνέζοι έχουν αρχαία Ελληνική αντίληψη όσον αφορά τον έρωτα, όπως προανέφερα επαναλαμβάνει ο Καζαντζάκης. Το να δώσεις χαρά στην γυναίκα, το να πάρεις χαρά από την γυναίκα δεν είναι θανάσιμη αμαρτία.

Μια Γκέισα είναι ολοκληρωμένη στα 16 της χρόνια

Η Ιαπωνία τώρα είναι βιομηχανοποιημένη χώρα και από τις πλέον προηγμένες. Έχουν την τρομερή ικανότητα της απομίμησης, του κοπιαρίσματος, της σύνθεσης και της δημιουργίας εφάμιλλου ή πολλές φορές και καλύτερου προϊόντος.

Θυμάμαι, όταν παζαρεύαμε με ένα πλοιοκτήτη τις κύριες μηχανές των πλοίων του, ατελείωτες ώρες, έξι Γιαπωνέζοι (πάντα σε ομάδες), ο πλοιοκτήτης και εγώ από την άλλη μεριά, απόφαση δεν μπορούσαμε όλοι μαζί να πάρουμε. Ήμασταν αρκετά ταλαιπωρημένοι, τότε μου λέει ο πλοιοκτήτης: «Βύρωνα, έχασε το θα πάρω την MAN, είναι

ακριβότερη αλλά τουλάχιστον θα μπορώ να συνεννοηθώ», δεδομένου ότι τα αγγλικά τους και τώρα ακόμη είναι φτωχά -φανταστείτε την δεκαετία του 1970- κάνω μία προσπάθεια και τους λέω ότι τη διαφορά των 500 δολαρίων θα τα δώσω εγώ από την προμήθεια μου, ξαφνικά πετάγονται οι Γιαπωνέζοι σαν ελατήρια και μου λένε «Κύριε Τομάζο εκ μέρους της πατρίδας μας και της εταιρίας μας σας ευχαριστούμε», για αυτούς η πατρίδα είναι υπεράνω πάντων.

Πάντα ακόμη και σήμερα βλέπουν το συμφέρον της χώρας τους πάνω από το ατομικό, για αυτό η χώρα δεν έχει φαλιρίσει παρόλο που έχει το μεγαλύτερο χρέος από όλες τις αναπτυγμένες χώρες, γιατί οι Γιαπωνέζοι αγοράζουν κρατικά ομόλογα των Γιαπωνέζικων εταιριών με μηδενική απόδοση.

Είχαμε ένα φίλο ζωγράφο και θέλαμε να του δώσουμε κάποια δουλειά, τύπος μποέμ, μας σχεδίασε μία visit card, που στο πίσω μέρος είχε ένα πετεινό που μόλις είχε συνευρεθεί ερωτικά με μια κότα και ετοιμαζόταν για την επόμενη και έγραφε χιουμοριστικά «έιμαστε πάντοτε στις υπηρεσίες σας», έκανε μεγάλο ντόρο στους πελάτες οι οποίοι γελούσαν επειδή νοητικά έβγαινε ότι πηδήζαμε τους άλλους και τώρα ήρθε η σειρά σας, τολμηρό αλλά με χιούμορ. Μετά από ένα χρόνο μας επισκέφτηκαν κάτι άλλοι Γιαπωνέζοι οι οποίοι είχαν αντιγράψει την κάρτα μας με γιαπωνέζικα γράμματα και το ίδιο σκίτσο...

Οι Γιαπωνέζοι δεν παίρνουν ρίσκα, παίζουν λίγο με το χρηματιστήριο, έχουν υψηλές α-

σφάλειες ζωής. Η Ιαπωνία ξοδεύει παραπάνω από την Αμερική σε ασφάλειες, φοβούνται το ρίσκο για αυτό μόνο το 4% θέλει να αρχίσει καινούρια επιχείρηση. Τεράστια ποσά, 87 τρισεκατομμύρια γεν αντιστοιχού σε 65 τρισεκατομμύρια ευρώ, κάθεται ανέπαφο σαν μετρητό στο σπίτι ή σε λογαριασμούς με μηδενικό επιτόκιο.

Σε μια γενιά Γιαπωνέζων από το 1989 το χρηματιστήριο δεν ανέβηκε και είναι κάτω στα 70%, άρα οι νέοι Γιαπωνέζοι πιστεύουν ότι η αγορά μόνο κατεβαίνει. Τώρα με τον καινούριο πρωθυπουργό Σίνζο Άμπε υπάρχουν ενδείξεις καλυτέρευσης, προσπαθεί να σπάσει παλιά κατεστημένα, συνθετικές και νοοτροπίες της Ιαπωνίας που έχουν τις ρίζες τους παλιά. Ο Άμπε προσπαθεί να κατευνάσει τον φόβο του ρίσκου που έχουν οι Γιαπωνέζοι ο οποίος είναι επικίνδυνος για την χώρα και ειδικά για την ανάπτυξη.

Ο Καζαντζάκης πήγε παντού, στα εργοστάσια, στους ναούς, στα κόκκινα σπίτια, περιγράφει την άθλια κατάσταση των εργατών της εποχής, πολλές ώρες εργασίας και φθηνό μεροκάματο, αλλά και η σημερινή Ιαπωνία έχει περισσότερες ώρες εργασίας από την Ευρώπη και λιγοστή άδεια.

Νάρα, η ιερή καρδιά, είναι η Μέκκα της Ιαπωνίας, σήμερα είναι ένα χωριό, έφυγαν οι βασιλιάδες της, κάηκαν τα καράβια της χήρεψε. Όλα της τα δάχτυλα έπεσαν μα απόμειναν τα δαχτυλίδια. Απέμειναν οι Θεοί της, τα οχτώ εκατομμύρια οι Θεοί του Σιντοϊσμού, με τον Ήλιο τον μεγάλο πρόγονο της Ιαπωνίας, στην κορφή τους, ακόμα και σήμερα κατακύζεται από επισκέπτες.

Συνέχεια στο
επόμενο
τεύχος

φρύ κιμονό, κάθισε διπλοπόδι και τους έφεραν σάκε, μάλλον σε ιδιωτικό μικρό χώρο, και γράφει...

Συλλογίζομαι πόσο η ζωή είναι απλή σαν το κελί τούτο, πόσο η αγάπη είναι μια αθώα επαφή, ιερή σαν το νερό που πίνει ο διψασμένος, γυμνή, χωρίς καμία αισθηματολογία. **Νοιώθεις τον αέρα της αρχαίας Ελληνικής αντίληψης του έρωτα.**

Έρχονται οι προσκυνητές, απανωτά σαν κύματα, χτυπούν τις παλάμες τους τρείς φορές, φωνάζουν τον Βούδα, τα γκονγκ αχούν ρυθμικά, σε μία μεγάλη σκάφη ρίχνουν τα χρήματα, στο κατώφλι του ναού, καίνε καπνό πυκνό τα θυμιάματα και οι παπάδες πουλούν λουρίδες χαρτί που είναι γραμμένα ξόρκια και προσευχές.

Οι Βουδιστές καλόγεροι απαγορεύεται να δουλέψουν, τους ζήσαμε σε ένα χωριό στην **Βιρμανία**, έχουν μόνο έναν μανδύα και έχουν τον ένα ώμο έξω, τα σανδάλια τους και ένα κεσεδάκι που γυρνούν την ημέρα από σπίτι σε σπίτι και ζητιανεύουν για μια χούφτα ρύζι. Για εμένα όταν τους έβλεπα σκεπτόμουνα τον εξευτελισμό του ανθρώπου και σε τι χρησιμεύουν... στην κοινωνία, λένε ότι προσεύχονται και για τους άλλους. Τουλάχιστο οι δικοί μας καλόγεροι είναι ωραία ντυμένο, και διακονεύουν.

Η Ιαπωνία που κάποτε ήταν περήφανη ότι είναι μία ευπορούσα μεσαίας τάξεως κοινωνία, στην εξαθλιωμένη οικονομία των δύο τελευταίων δεκαετιών φαινομενικά πολλοί πολίτες ζουν άνετη ζωή, αλλά το εθνικό χρέος είναι διπλάσιο του μεγέθους της οικονομίας οι εξαγωγές έχουν μειωθεί σημαντικά και η χώρα βρίσκεται στην κόψη μιας άλλης υφέσεως. Πάνω από το 1/3 των Γιαπωνέζων δεν μπορούν να βρουν πλήρη απασχόληση.

Η τριπλή καταστροφή που είχε τον περασμένο χρόνο τους σεισμούς, το τσουνάμι και την ατομική καταστροφή, στην αρχή φαινόταν ότι η χώρα θα χάσει την ηρεμία της και θα υποφέρει. Όμως τα καταφέρνει καλά... μέχρι σήμερα.

Περίπου το 80% των Γιαπωνέζων δεν είναι θετικά διατεθειμένοι με την Κίνα και έχει αυξητική στάση τον τελευταίο καιρό, έχουν προβλήματα για κάποια νησιά, όπως εμείς με τους Τούρκους.

Το Βιομηχανικό «θαύμα» του κόσμου, που όλοι θαυμάζαμε έσβησε με το κραχ του 1989.

Δυστυχώς, ο οικονομικός εφιάλτης για την χώρα επανήλθε με τον καταστροφικό σεισμό, το τσουνάμι και την επακόλουθη πυρηνική καταστροφή της 11ης Μαΐου 2011.

Οι Πρωθυπουργοί από τότε αλλάζουν συνεχώς, 16 στον αριθμό, καθώς μετά το 1989 έσβησε η οικονομική ισχύ της Ιαπωνίας όταν η φούσκα του χρηματιστηρίου και της αγοράς ακινήτων έσκασε οδηγώντας σε χρεοκοπία επιχειρήσεις και τράπεζες, η Ιαπωνία ήταν τώρα πλέον παράδειγμα προς αποφυγήν και όχι προς μίμηση, που ήταν πριν το 1989.

Τώρα πολλές χώρες προειδοποιούν τους πολίτες τους έτσι ώστε να αποφευχθεί το φαινόμενο της Ιαπωνικής οικονομίας, όπως λένε και για εμάς σήμερα να μην γίνουν σαν την Ελλάδα, άλλο ένα κοινό με τους Γιαπωνέζους...

Σε αυτή την χώρα με τις τόσες παραδόσεις που είναι διαφωτισμένη από την ηθική των Σαμουράι να ευχηθούμε να βρει πάλι τον δρόμο της. Ευχόμαστε ο νεοεκλεγείς πρωθυπουργός Σίνζο Άμπε του φιλελεύθερου δημοκρατικού κόμματος, να αναζωογονήσει την οικονομία με τις νέες ιδέες και να παλέψει με παλιές νοοτροπίες και έθιμα που φρενάρουν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, τα ίδια με τα δικά μας.

Τους αξίζει σαν λαός να μπουν πάλι στον δρόμο της ανάπτυξης. Παρηγοριά και σε εμάς ότι δεν είμαστε οι μόνοι που περνάμε το μεγάλο τσουνάμι της κρίσης, οι Ιάπωνες το βιώνουν εδώ και δύο δεκαετίες, βέβαια σε πολύ ηπιότερη μορφή εμείς εδώ και τρία χρόνια, αλλά... πιστεύω ότι θα το περάσουμε όχι βέβαια αλώβητοι αλλά αφήνοντας μας με περισσότερη αυτογνωσία, περισυλλογή και ρεαλισμό.

**ΑΡΙΓΚΑΤΟ - Ευχαριστώ που διαβάσατε
τα ασύνδετά μου...**